

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Landstinget. № 58.

Syvende Session.

41de Møde.

Onsdagen den 6te Febr.

(Fortsat.)

Lehmann: Selvfølgelig har jeg, som det fremgaaer af min Motivering, tænkt paa Længdemaal i begge Tilfælde. Grunden, hvorfor jeg har sat: „Siden af Bygningen“, er, fordi jeg kun har tænkt paa Facaden ud til Gaden; men jeg skal meget gjerne rette det til 3die Behandling derhen, at der kommer til at staae: $\frac{2}{3}$ af Bredden af Bygningen. Jeg er forresten paa ingen Maade enig i, at den ærede Landstingsmands Mening skulde være den absolut rette; i alt Fald forekommer det mig ikke høvet over al Tvivl. Jeg skal blot med Hensyn til § 14 gjentage, i Henhold til hvad der er udtalt af den høitærede Justitsminister, at jeg har Grund til at antage, at de 2de Mænd, til hvilke jeg sigtede, ikke vilde stemme derimod, og, hvis dette Punkt ikke ændres i det andet Thing vil det møde stærk Modstand, og om man end ikke vil paastaae, at det er ucorrect, saa vil man dog ikke ligefrem indrømme, at det er correct; men jeg har, som sagt, Grund til at antage, at de 2de Mænd, til hvilke jeg sigtede, ikke ville have Noget imod mit Forslag. Hvad endelig det af mig til § 28 stillede Uendringssforslag angaaer, skal jeg, uagtet Udvalget har stillet det samme Forslag, bemærke, at her ikke er Tale om at forandre Noget i de nu bestaaende Bygninger, men der tales kun om de Tilfælde, hvor Bygninger rives ned og bygges op igjen, og selv da er det heller ikke Meningen, at Bygningen absolut skal exproprieres, men Communen skal kun være berettiget til at

fordre det, og Spørgsmaalet reducerer sig altsaa til, om det er det Endemaal, man skal sætte sig, at faae 12 Men satte som Minimum; jeg veed nu ikke rettere end, at dette kan man trostigt gjøre, da der vil gaae flere 100 Aar, inden der kan være Tale om at naae dette Maal.

Bloch: Det er kun en ganske ubetydelig Bemærkning, jeg vil tillade mig at gjøre. Den ærede 2den Landstingsmand for 10de Kreds (Lehmann) udtalte sig, da han sidst havde Ordet, imod Udvalgets Forslag til § 23, fordi det gik ud paa, at der ogsaa skulde tages et architectonisk Hensyn, idet han nærede Frygt for, at det skulde føre til, at et bestemt System i Charakter af en vis Orthodori, skulde gjøre sig gjældende med altsor stærk og udelukkende Myndighed. Det forekommer mig dog, uanset den individuelle Frygt, det ærede Medlem synes at nære for „Orthodori“, at et saadant Hensyn er vel berettiget, hvor der er Tale om at skaffe nye Constructioner Indgang, istedetfor de hidtil brugelige.

Ordføreren: Jeg maa dog bemærke med Hensyn til, hvad den sidste ærede Taler yttrede, at det er vist ikke af den Grund, at den ærede Landstingsmand har forlangt, at Ordet „architectonisk“ maatte gaae ud af Forslaget; thi den, der har foreslaaet det, er netop En af dem, hvis Raad Landstinget i alle Retninger har fulgt i Henseende til det stillede Forslag; men det er vist, at det er mere correct, at Ordet ikke kommer ind med; thi Loven omtaler aldeles ikke architectoniske Forhold. Dersom det ærede Thing vedtager, at §§ 19—20 ikke skulle gaae ud af Loven, troer jeg, at det i alt Fald vil